

РЕШЕНИЕ

№ 5504

гр. София, 27.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 14.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **4137** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на С. Л. С., чрез адв. В. К. С., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица] срещу Ревизионен акт № Р – 22221020008355 – 091 – 001/05.11.2021г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП – С., в частта, в която е потвърден с Решение № 236/14.02.2022г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С..

С ревизионния акт в оспорената част са установени задължения на жалбоподателя по ЗДДФЛ, главница и лихви за: 2014г. - главница в размер на 166.84 лева и лихви в размер на 110.38 лева; 2017г. – главница в размер на 3346.96 лева и лихви в размер на 1194.77 лева и 2018г. – 1389.97 лева главница и 355.24 лева лихви.

С жалбата се иска отмяна на ревизионния акт като незаконосъобразен. Правят се възражения, че не са обсъдени всички представени от жалбоподателя писмени доказателства, че органите по приходите са излезли извън обхвата на ревизията като са включили разходи от 2009г., които са извън предмета на ревизионното производство. Жалбоподателят счита, че неправилно и необосновано е приложен чл. 122 от ДОПК. Необосновани и неправилни са и констатациите по отношение на паричните средства, с които е закупен апартамент от [фирма] на 09.04.2009г., съответно и по отношение на наличните, разполагаеми средства в началото на данъчните периоди, за които са определени задълженията. При предходната ревизия от 2013г. констатациите за наличните средства в края на периода /взети за

разполагаеми средства при определяне на началното салдо в настоящата ревизия/ са оспорени от жалбоподателя, но жалбата е била оставена без разглеждане като недопустима, доколкото с ревизионния акт не са установени задължения. През съответните периоди са предоставяни и възстановявани средства на [фирма] с настоящо наименование [фирма], които не са правилно изчислени от ревизиращите в паричния поток. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. С.. Представени са писмени бележки.

Ответникът – директорът на Дирекция „ОДОП“, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт Т. прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Поддържа мотивите на потвърдителното решение. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По процесуалната допустимост на жалбата:

Жалбата е подадена в срок, след изчерпване на възможността за оспорване на ревизионния акт по административен ред, от процесуално легитимирано лице, което има правен интерес да обжалва ревизионния акт, предвид установените с него допълнителни данъчни задължения.

Разгледана по същество е основателна.

Ревизията е възложена със Заповед за възлагане на ревизия № Р – 22221020008355 – 020 – 001/29.12.2020г., издадена от М. Й. С., на длъжност началник сектор в ТД на НАП – С., оправомощена със Заповед № РД- 01 – 128/18.02.2020г. на директора на ТД на НАП – С., изменена със заповеди от 23.03.2021г. и от 23.04.2021г. За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад № Р – 22221020008355 – 092 – 001/28.06.2021г., срещу който е подадено възражение, прието за неоснователно с ревизионен акт № Р – 22221020008355 – 091 – 001/05.11.2021г. С ревизионния акт са установени задължения на С. Л. С., главница и лихви за 2014г., 2017г. и 2018г. по чл. 17 от ЗДДФЛ, за ДОО, за ЗО и за УПФ от недеклариран облагаем доход от други източници по чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ. При обжалване по административен ред са отменени установените задължения за КСО и ревизионният акт е потвърден в частта на установените задължения по ЗДДФЛ, предмет на настоящето съдебно производство.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка, както и представените от жалбоподателя писмени доказателства като платежни нареждания от 06.11.2007г. за превод на 5000 долара за захранване на собствена сметка с открит срочен депозит и за превод на 40 000 долара за захранване на собствена сметка с открит срочен депозит, договор за влог от 06.11.2008г. за сумата от 27 000 евро, разписка за изтегляне на сумата от 27 170 евро на 08.04.2009г. Доказателствата са представени за установяване на обстоятелството, което се твърди в жалбата, че апартаментът от [фирма] е закупен на 09.04.2009г. не с дарени средства от родителите му, а със собствени средства на жалбоподателя.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално - правните разпоредби по издаването му.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.119, ал.2 от ДОПК. Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК, ревизионният акт се издава от органа,

възложил ревизията, оправомощен от директора на ТД на НАП и от ръководителя на ревизията, определен в ЗВР. В случая ревизионният акт е издаден от М. Й. С., на длъжност началник сектор, възложила ревизията, оправомощена със Заповед № РД – 01 – 128/18.02.2020г. на директора на ТД на НАП – С. и от С. М. М., на длъжност главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, вписан в ЗВР № Р – 22221020008355 -020 – 001/29.12.2020г. Ревизионният акт е в предвидената форма, съгласно чл.120, ал. 1 от ДОПК и съдържа изискуемите реквизити по чл.120, ал. 2 от ДОПК. Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административно - производствените правила, които да са самостоятелно основание за отмяна, при съобразяване и на разпоредбата на чл. 160, ал. 4 от ДОПК и задължението на съда да реши делото по същество. Не е основателно възражението за излизане извън обхвата на възложената ревизия и включване на период, за който е изтекла давността, тъй като 2009г. е извън предмета на ревизионното производство и не са установени данъчни задължения за този период.

По приложението на материалния закон:

Ревизията е по особения ред на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК във връзка с чл.124, ал. 2 от ДОПК. Органите по приходите са установили превишение на разходите над приходите на жалбоподателя за 2014г., 2017г. и 2018г., което са квалифицирали като данни за укрити приходи или доходи по смисъла на чл. 122, ал.1, т. 2 от ДОПК във връзка с чл. 123, ал.1, т. 2 от ДОПК. Данъчната основа за облагане са определили по чл. 122, ал. 2 от ДОПК. Приели са за безспорно доказано наличие на по - високи разходи от получените приходи, основание за облагане по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК. В този случай важи презумпцията на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, при която фактическите констатации в ревизионния акт се смятат за верни до доказване на противното.

За 2014г. – като начално салдо в ревизионния акт е включена сумата от 5000 лева, същата сума е посочена и като крайно салдо. Отчетена е наличност по банковата сметка в [фирма] от 1 345.96 лева към 01.01.2014г. и 6551.89 лева към 31.12.2014г. В паричния поток като приход са включени 44 702 лева, възстановена от [фирма]. В сумите на направените разходи са включени такси за детска градина, предоставени на [фирма] парични средства в размер на 39 082.50 лева, платени данъци и осигурителни вноски, застрахователна премия, задължения към НАП. Не е подадена ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ. При сравняване на данните за налични парични средства, получени доходи и извършени разходи през 2014г. органите по приходите са установили превишение на разходите над получените доходи на лицето в размер на 1668.44 лева. Този недостиг на парични средства по презумпцията на чл. 123, ал.1, т.2 от ДОПК е приет за подлежащ на облагане доход върху който е определен данък за внасяне в размер на 166.84 лева главница и съответните лихви, след прилагане на ставка на данъка 10 на сто, съгласно чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ. Настоящата инстанция счита, че ревизионния акт в тази му част е незаконосъобразен и следва да бъде отменен. Съгласно чл. 124, ал. 1 от ДОПК в доказателствена тежест на органите по приходите е да установят наличието на обстоятелствата по чл. 122, ал.1 /в случая т. 2/ от ДОПК, за да пристъпят към облагане по особения ред на чл. 124 от ДОПК. Ответникът се позовава на презумпцията на чл. 123, ал.1, т. 2 от ДОПК във връзка с чл. 122, ал.1, т. 2 от ДОПК и счита, че са налице данни за укрити приходи или доходи. До доказване на противното, за такива се считат направените разходи, които съществено превишават размера на декларираните получени средства. Сумата от 1668.44 лева при

постъпления от 44 702 лева и разходи от 41 164.51 лева не съставлява съществено превишение, което да води до извод за наличие на укрити приходи. На първо място данъчните посочват в ревизионния доклад, че приетите от тях данни за приходите и разходите са въз основа на данните от движенията по банковите сметки и счетоводната сметка 429 на [фирма] и подчертават, че те не следва да се възприемат като абсолютно точни и категорични за притежаваните налични средства от С. през периода от 01.01.2014г. до 31.12.2018г., тъй като той е физическо лице и не съхранява подобна счетоводна информация. Освен това той е внасял парични средства директно по сметка на [фирма], без преди това да са внасяни по негова лична сметка, като за 2014г. сумата е 24 882.90 лева. Паричните потоци за 2014г., а и за следващите процесни години са неточни в частта на наличните средства, защото жалбоподателят е разполагал с такива, които освен от дарението на неговите родители се формират и от сумите, за които са представени банкови документи, част от които са използвани за закупуване на жилището през 2009г., защото са изтеглени непосредствено преди сделката. Приходната администрация не е доказала съществено превишение на разходите над приходите, за да приеме данни за укрити приходи и доходи, които да обложи по особения ред на чл. 124 от ДОПК. Ревизионният акт е незаконосъобразен и подлежи на отмяна в частта на установените задължения главница и лихви за 2014г.

За 2017г. – В хода на ревизионното производство С. С. е декларирал налични парични средства в брой към 01.01.2017г. в размер на 66 000 лева, остатъчна сума от дарението на родителите му, след направени в полза на [фирма] допълнителни парични вноски и около 43 000 лева, след частично възстановени допълнителни парични вноски от предишни години. Като средства в брой към 31.12.2017г. е декларирал 66 000 лева, остатъчна сума от дарението от родителите му и около 10 000 лева, възстановени от [фирма]. Органите по приходите не са признали за доказани тези декларирани от ревизираното лице начални и крайни салда на налични средства и са определили сумата от 5000 лева за начално и крайно салдо на паричния поток за 2017г. Въз основа на данните от движенията по банковите сметки са приети приходи и разходи в размери, посочени в паричния поток в ревизионния доклад. Констатирано е превишение на разходите над приходите в размер на 33 469.59 лева, прието от данъчните за укрит приход, към който е приложена данъчна ставка в размер на 10 на сто, съгласно чл. 48, ал.1 от ЗДДФЛ и определен данък за внасяне в размер на 3346.96 лева главница и съответните лихви. Ревизиращите не са приели данните от декларацията по чл. 124, ал. 3 от ДОПК, декларирани от жалбоподателя за достоверни, но представените в хода на съдебното производство писмени доказателства опровергават техните изводи относно наличие на налични средства в началото и в края на всеки един от данъчните периоди в размер на 5000 лева. В ревизионния доклад изрично се посочва, че размерът не може да се приеме за точен, защото са налице счетоводни данни, че са внасяни средства в брой във [фирма], които не са отчетени като налични средства в брой в паричния поток, но жалбоподателят е разполагал с такива. Той е разполагал с налични средства извън признатите от приходната администрация, защото през 2017г. е захранил банковата си сметка със сумата от 35 989.50 лева. Очевидно е разполагал с налични средства, които са в размер по-висок от приетите за начално салдо от органите по приходите. Налице са писмени доказателства, които опровергават приетото за доказано начално и крайно салдо на наличните средства за 2017г., определени без мотиви и без доказателства, общо от приходната администрация. Понеже необосновано, без доказателства,

противно на декларираното от жалбоподателя и на представените от негови писмени доказателства за налична сума в началото на периода са приети 5000 лева, то и констатираното надвишение на разходите над приходите не е обективно, вярно, обосновано и доказано. Няма основание за определяне на основата за данъчно облагане за периода от 01.01.2017г. до 31.12.2017г. по реда на чл. 122, ал.2 от ДОПК, защото приходната администрация не е доказала превишение на разходите, което да се приеме за укрити приходи по смисъла на чл. 122, ал.1, т.2 от ДОПК. Ревизионният акт в частта на установените задължения за 2017г.е необоснован и незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

За 2018г. – Подадената декларация от С. С. по чл. 124, ал. 3 от ДОПК не е взета предвид от органите по приходите при определяне на данъчната основа за облагане по ЗДДФЛ. Декларираните са налични парични средства в брой в размер на 66 000 лева, остатък от дарението на родителите на жалбоподателя и 10 000 лева, възстановени средства от [фирма]. Декларираното съответства на крайното салдо от 2017г. по данните на жалбоподателя. Крайното декларирано салдо на налични средства в брой към 31.12.2018г. е 55 000 лева. Тези данни изцяло са игнорирани от приходната администрация, която отново е приела за начално и крайно салдо сумата от 5000 лева, без доказателства и мотиви за това и без да опровергава декларираното от жалбоподателя, основано на представени от него писмени доказателства. Въз основа на данните от движенията по банковите сметки са приети приходи и разходи в размери, посочени в паричния поток в ревизионния доклад. Констатирано е превишение на разходите над приходите в размер на 13 899.73 лева, прието от данъчните за укрит приход, към който е приложена данъчна ставка в размер на 10 на сто, съгласно чл. 48, ал.1 от ЗДДФЛ и определен данък за внасяне в размер на 1389.97 лева главница и съответните лихви. Ревизиращите не са приели данните от декларацията по чл. 124, ал. 3 от ДОПК за достоверни, но представените в хода на съдебното производство писмени доказателства опровергават техните изводи относно наличните средства в началото и в края на всеки един от данъчните периоди в размер на 5000 лева. В ревизионния доклад изрично се посочва, че размерът не може да се приеме за точен, защото са налице счетоводни данни, че са внасяни средства в брой във [фирма], които не са отчетени като налични средства в брой в паричния поток, но жалбоподателят е разполагал с такива. Той е разполагал с налични средства извън признатите от приходната администрация, защото през 2018г. е захранил банковата си сметка със сумата от 20 786.50 лева. Очевидно е разполагал с налични средства, които са в размер по-висок от приетите за начално салдо от органите по приходите. Налице са писмени доказателства, които опровергават приетото за доказано начално и крайно салдо на наличните средства за 2018г., определени без мотиви и без доказателства, общо от приходната администрация. Понеже необосновано, без доказателства, противно на декларираното от жалбоподателя и на представените от негови писмени доказателства за налична сума в началото на периода са приети 5000 лева, то и констатираното надвишение на разходите над приходите не е обективно, вярно, обосновано и доказано. Няма основание за определяне на основата за данъчно облагане за периода от 01.01.2018г. до 31.12.2018г. по реда на чл. 122, ал.2 от ДОПК, защото приходната администрация не е доказала превишение на разходите, което да се приеме за укрити приходи по смисъла на чл. 122, ал.1, т.2 от ДОПК. Ревизионният акт в частта на установените задължения за 2018г.е необоснован и незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

При този изход на правния спор на ответника не се дължат поисканите разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, съдът

РЕШИ :

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р – 22221020008355 – 091 – 001/05.11.2021г., в частта в която е потвърден с Решение № 236/14.02.2022г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. и с която са установени задължения на С. Л. С., ЕГН [ЕГН] по ЗДДФЛ, главница и лихви за: 2014г. - главница в размер на 166.84 лева и лихви в размер на 110.38 лева; 2017г. – главница в размер на 3346.96 лева и лихви в размер на 1194.77 лева и 2018г. – 1389.97 лева главница и 355.24 лева лихви.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: